

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 52. Famosa ejusdem Pontificis Constitutio contra prohibitorum rituum
Sinensium Vindicias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

S. LII.

*Famosa Benedicti XIV. Constitutio
contra prohibitorum rituum Si-
nensium Vindices.*

Cum ex diuturna experientia Benedicti Pontifici Maximo probe innotesceret, quam grave & vix non irreparabile damnum & vastationem florentissimi Dominico agro in Sinarum Imperio intulisset pervicacia illorum Missionariorum, qui spretis Vicariorum, ipsorumque Pontificum monitis & decisionibus prohibitos ritus sub variis, iisque similibus obtentibus permiserunt, imo etiam ceu licitos ac mere civiles pertinaciter propugnarunt, & etiamnum propugnant, hinc Pontifex, ut tandem hec zizania penitus evelleret, hoc anno die undecima Julii per celebrem edidit Constitutionem, quæ ab his verbis incipit *Ex quo singulari &c.* Ea est adeo erudita, solida & energica, ut illius fundamenta omni jure singularem in Hist. Ecclesiastica locum sibi vendicet. Preterea primis igitur Pontifex rem ab ejus origine repetit, atque affirmat, „quod „ocasionem diffidiis ejusmodi dederit „ceremoniæ quædam & ritus, quibus „Sinenses, ad Confucium Philosophum „& Majores suos honoribus prosequerentur.

„dos, uti consueverunt: & nonnulli ex
 „Missionariis contenderint, eas esse ce- Sæc. XVIII.
 „remonias, & ritus mere civiles, adeo A. C. 1742.
 „que concedendos iis, qui relicto idolo-
 „rum cultu Christianam Religionem am-
 „plectebantur; contra vero alii eos ut-
 „pote superstitionem olentes, sine gravi
 „Religionis injuria permitti nullo modo
 „posse asseruerint. Hæc vero contro-
 „versia multis annis Apostolicæ Sedis
 „curam, & sollicitudinem ad se traxerit;
 „cum id maxime caveat, ne zizania in
 „agro Dominico radices agant, aut si
 „forte egerint, eæ, quam cito fieri po-
 „test, evellantur.

Postea recenset, quod primo ad sa-
 cræ Sedis tribunal hanc caussam detu-
 tulerint ii, qui ritus Sinicos superstitio-
 „ne imbutos suspicabantur: ac ideo su-
 „per illis dubia nonnulla proposita fue-
 „rint Congregationi de Propaganda Fi-
 „de. Hæc autem 1645. comprobarit
 „responsa, ac decisiones Theologorum
 „qui ceremonias & ritus eosdem super-
 „stitione revera infectos judicarunt.
 „Proinde Innocentius Papa X. ad præ-
 „fatæ Congregationis preces, omnibus,
 „& singulis Missionariis, sub pæna ex-
 „communicationis latæ sententiæ, sibi,
 „ac sanctæ Sedi reservatæ mandarit, ut
 „responsa, ac decisiones prædictas om-
 N n 3 „ni-

Sæc. XVIII.
A. C. 1742

„nino observarent, easque ad praxim
„deducerent, donec Papæ & Apostolicæ
„Sedi aliter visum non esset.

„Verum paulopost, prosequitur Pontifex, ab aliis ejusdem Missionis Operariis alia dubia de iisdem ritibus, & ceremoniis fuere exhibita, ex quibus certum moniæ ipsæ, ritusque nullam in se superstitionem habere videbantur. Negotium itaque hujusmodi ab Alexandro Papa VII. sacræ Inquisitionis Congregationi commissum fuit, quæ prout diversaque ratione fuerat sibi de ceremoniis expositum, alias quas tanquam mere civiles, & politice esse permittendas, alias vero intolerari posse judicavit; idemque Alexander Pontifex anno 1656. hanc sententiam probavit & confirmavit.

„Sed ecce tertio ad sanctam Sedem hæc eadem controversia. Cum plura dubia sacræ Inquisitionis Congregationi proposita fuissent, illud quoque quaesitum fuit, utrum adhuc vigens Innocentii Papæ X. præceptum, quod sub pæna excommunicationis latæ sententiæ mandabat observantiam Resolutionum, ac decisionum, quæ a Congregatione de Propaganda anno 1656. ut supra dictum est, emanaverant.

Sæc. XVIII.

A.C. 1742.

„Præterea, an stantibus recens ex-
 „positis dubiis, earum praxis retinenda
 „foret; cum præsertim obstare videre-
 „tur decretum sacræ Inquisitionis, quod
 „ab ea emanavit anno 1656. super quæ-
 „sitis nonnullis, diversa ratione, aliisque
 „circumstantiis propositis ab Operariis
 „Apostolicis in Sinarum Regno commo-
 „rantibus. Respondit ad hæc sacræ In-
 „quisitionis Congregatio an. 1669. præ-
 „satum Congregationis de Propaganda
 „Fide decretum adhuc vigere, habita-
 „ratione rerum, quæ fuerunt in dubiis
 „expositæ; neque illud fuisse circum-
 „scriptum a Decreto sacræ Inquisitio-
 „nis, quod anno 1656. emanavit: imo
 „esse omnino observandum juxta quæ-
 „sita, circumstantias, & omnia ea,
 „quæ in antedictis dubiis continen-
 „tur. Declaravit pariter, eodem mo-
 „do esse observandum prædictum sa-
 „cræ Congregationis decretum anni
 „1656. juxta quæsitæ, circumstantias, &
 „reliqua in ipsis expressa. Hoc autem De-
 „cretum Clemens Papa IX. comprobavit.

„Cum autem omnia præfata Decre-
 „ta pro varia rerum expositarum ratio-
 „ne fuerint facta, ac promulgata, tan-
 „tum absuit, ut rituum Sinesium con-
 „troversia finem obtineret, ut magis illa
 „vires, & incrementum acquireret. Nam
 „scissis Evangelicis Operariis in partes,

N n 4

„ad-

Sæc. XVIII. „adducta res fuit in acriorem animam

A. C. 1742. „rum ac sententiarum contentione

„Atque hinc non sine gravi scandalo

„magnoque Fidei damno, consecuta est

„prædicatio non uniformis, & non tam

„dem ubique Christianorum illorum

„disciplina, & institutio. De his autem

„absurdus certior factus Innocentius P.

„pa XII. Prædecessor noster, id me-

„neris sui omnino esse putavit, ut per-

„niciosis adeo dissidiis finis daretur

„proinde exactam, maximeque

„curatam totius hujus controversiæ

„discussionem sacre Inquisitionis Con-

„gregationi commisit. Cumque nihil

„intentatum reliquisset, quo sinceram

„facti notitiam obtineret, firmata quo-

„que fuerunt de illius mandato summa

„cum diligentia Quæsitæ, quæ per eos-

„dem sacram Congregationem relatu-

„rentur.“

„Quæditorum illorum examen Inno-

„centii Papæ XII. mors interceptit. Ce-

„cessor autem XI., qui successit, Præde-

„cessoris sui zelo plenus, coram se quæ-

„sitorum eorundem examen fieri ve-

„luit. Quam ob rem post diuturnam

„maturam & accuratissimam rei

„discussionem, post auditas ex utra-

„que parte rationes, quibus libere

„producendis unicuique locus am-

„mus datus fuit, id Clemens Papa Cle-

„decimus anno 1704. confirmavit, & Sæc. XVIII.
 „Apostolica auctoritate comprobavit A.C. 1742.
 „præmemoratae sacrae Congregationis
 „responsiones ad omnia & singula quæ-
 „sita proposita, quibus Ritus Sinenses,
 „utpote superstitione imbuti, prohi-
 „bebantur; mandavitque, præfatas re-
 „sponsiones ad Carolum Thomam de
 „Tournon Antiochiæ Patriarcham, Com-
 „missarium, & in Sinarum Regno Visi-
 „torem Apostolicum transmitti; ut
 „nimirum exactam earundem observan-
 „tiam omnibus & singulis Missionariis,
 „pænis quoque Canonicis in refracta-
 „rios indictis, præciperet.

„Promulgavit quidem Patriarcha
 „Antiochenus decisionem Apostolicam,
 „addito Decreto, quo ab universis ejus
 „observantiam exigebat. Cum autem
 „illam tentassent eludere, variisque in-
 „anibus rationibus effugere ii, qui Si-
 „nenses Ritus tamquam politicos, ac
 „mere civiles propugnauerant, prædi-
 „ctus Pontifex Clemens XI. Decreto,
 „quod per sacrae Inquisitionis Congre-
 „gationem emanavit anno MDCCX.
 „præcepit omnimodam, & inviolabi-
 „lem earundem responsionum abs se A-
 „postolica auctoritate confirmatarum ob-
 „servantiam, & alia, quæ Decreto ipso
 „continentur.

N n 5

Hic

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

Hic inseruit Pontifex integrum decretum a S. Inquisitionis Congregatione emanatum & a Clemente XI. confirmatum, quod jam in tomo LXII pag. 178 Historiæ meæ relatum betur.

„At vero, prosequitur Benedictus „Papa, nec decretum hujusmodi „difficiles animos subjiciendos valde „itaque Clemens idem Papa XI. „illos tandem aliquando frænaret. „stitutionem anno 1715. evulgavit, „solemniter iterum confirmavit, „ctas sacræ Inquisitionis responsiones „easque exacte, & ad amissimam „vari mandavit, præclusis omnibus „effugiis, quibus perfectam earum „servantiam contumaces homines „quo pacto evadere potuissent; „tenoris, qui sequitur:

Clemens Papa XI. Ad futuram memoriam: Ex illa die, qua, nullis meritorum nostrorum suffragio, Catholicæ Ecclesiæ gubernacula, hoc est, magnæ amplitudine gravissimum, ac temporum quietate molestissimum, Deo sic dispositis suscepimus, nihil Nobis manum claudentibus antiquius fuit, quam acerrimarum contentiones jam pridem in Imperio Romanorum inter Apostolicos illarum Missionarios exortas, semperque indicere

gis invalescentes, tam circa quasdam vo- Sæc. XVIII.
ces Sinicas, ad sanctum, & ineffabile Dei A. C. 1742.
nomen exprimendum inibi usurpatas, quam
circa nonnullos earum gentium Ritus, ve-
luti superstitiosos a quibusdam ex Missio-
nariis prædictis reprobatos; ab aliis vero,
utpote eos civiles tantum asserentibus, per-
missos; Apostolici Judicii censura oppor-
tune dirimere, ut sublatis dissidiis, Chri-
stianæ Religionis, Catholicæque Fidei pro-
pagationem turbantibus, omnes tandem
id ipsum dicerent in eodem sensu, & in
eadem sententia, unoque ore glorificaretur
Deus ab iis, qui sanctificati sunt in Chri-
sto Jesu.

Cetera ad verbum relata leguntur
in dicta Historia mea tom. LXIX. p. 3
usque ad Paginam 19.

Recitata igitur integra Clementis
XI. Constitutione Benedictus XIV. hæc
addidit.

„Per Constitutionem Apostolicam
„adeo solemnem, qua Clemens Papa
„XI. se huic controversiæ finem dedisse
„testatur, justum & æquum videbatur,
„eos, qui sanctæ Sedis auctoritatem fe-
„se quam maxime revereri profitentur,
„humili, & obsequenti animo illius ju-
„dicio semet omnino subjicere, nec ul-
„terius quidquam cavillari. Nihilomi-
„nus

Sæc. XVIII. „nus inobedientes & captiosi homines
 A. C. 1742. „exactam ejusdem Constitutionis ob-
 „vantiam se effugere posse putarunt.
 „ratione, quod illa Præcepti titulum
 „præfert, quasi vero non indissolubili
 „legis, sed Præcepti mere Ecclesiæ
 „vim haberet; tum etiam, quod illa
 „debilitatam existimarent ex permis-
 „sionibus quibusdam, quas super iis
 „Sinensibus Ritibus publicavit Car-
 „Ambrosius Mediobarbus Patriarcha
 „alexandrinus, cum Commissarium
 „Visitatore[m] Generalem Apostolicum
 „iis Regionibus ageret.

„Nos igitur animadvertentes præci-
 „ptam Constitutionem Christiani cultus
 „puritatem respicere, quem illa ad
 „ni superstitionis labe immunem fer-
 „contendit, nullo modo ferre possunt
 „quemquam existere, qui eidem re-
 „gnare temere audeat, aut contem-
 „re, perinde ac si ipsa supremam Apo-
 „licæ Sedis decisionem non contem-
 „sed id, de quo agitur non ad Religi-
 „nem spectaret, sed quid per se in-
 „rens foret, aut quædam variabilis
 „disciplinæ ratio. Proinde auctoritate
 „Omnipotentis Deo Nobis tradita uti-
 „lentes ad illam in suo robore omni-
 „servandam, de authoritatis ejusdem
 „plenitudine, non modo eam appro-
 „mus

„mus, & confirmamus, sed etiam, Sæc. XVIII.
„quantum possumus, omnem vim, & A. C. 1742.
„firmitatem, ad illam magis magisque
„roborandam, ac stabiliendam, adjici-
„mus, eamque in se plenam, ac omni-
„modam Apostolicæ Constitutionis au-
„toritatem habere dicimus, & decla-
„ramus.

„Permissiones autem, quarum ob-
„tentu aliqui prædictæ Constitutionis
„robur infringere conantur, originem
„duxerunt a Responsionibus quibusdam,
„quas duo Viri, qui jam pridem in Si-
„narum Regno fuerant, ad quæsitâ non-
„nulla dederunt, quæ super ejusdem
„Constitutionis Apostolicæ executione,
„ac praxi, Missionarii quidam propo-
„suerant. Responsiones itaque hujus-
„modi, unacum dubiis illis, nullo ta-
„men Romani Pontificis, sive approban-
„tis sive aliquid de suo addentis indicio,
„transmissæ fuerunt ad præfatum Pa-
„triarcham Alexandrinum, ejus animi
„instruendi causa, utque illis uteretur,
„prout circumstantiæ rerum, ac tem-
„poris postularent: integro tamen re-
„manente Apostolicæ Sedis jure eas
„comprobandi, vel etiam revocandi, si
„quando conformes, aut repugnantes
„Constitutionis præfatae decretis ullo
„modo compertæ forent.

„Vix

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

„Vix Sinarum Regnum Patriarcha
 „Alexandrinus ingressus, in iis
 „stis se positum intellexit, ut
 „fuerit in publicum emittere, non
 „dem Responsiones, quas præmemor
 „duo viri ad proposita quæsitæ dede
 „bene vero permissiones octo, quæ
 „lis fuerant deductæ, atque inde
 „dem Patriarcha in Pastoralis sua
 „stola insertæ.“

Refertur hic integra Medioban
 sitatoris Apostolici Pastoralis epist
 unacum octo illis permissionibus, qu
 jam in tomo LXX. pag. 620 adduct
 Postea ita prosequitur tenor Consti
 tionis Benedicti XIV.

„Cum autem Patriarcha Alexan
 „nus in præallata Pastoralis me
 „suam satis prudenter explicasset,
 „mirum Pastoralis hujus suæ Epist
 „notitia opus non esse ad promovend
 „in Neophitis erga Pontificia Decret
 „nerationem, cum satis esset, ut juxta
 „stitutionis Pontificiæ mandata in
 „lutis dirigerentur; præterea cum
 „bus, quibuscunque interdictum ve
 „set, sub pæna quoque excommunicat
 „nis latæ sententiæ, ne quis illam
 „nensem, aut in Tartaricum sermo
 „verteret, aut cuiquam, qui Miss
 „rius non esset, eam palam faceret.“

„permissionibus autem cum statuisset, Sæc. XVIII.
 „non nisi caute, & ubi tantum utilitas, A. C. 1742.
 „vel necessitas id postularet, esse evul-
 „gandas: profecto omnis, ad quem Pa-
 „storalis illa dirigebatur, ex tali proce-
 „dendi modo haud obscure inferre de-
 „bebat; quantis ille animi angustiis ob-
 „fessus, & quam anceps, ac perplexus
 „in Permissionibus hujusmodi propo-
 „nendis extitisset; adeo ut œconomia
 „quadam usus fuisset ad loci & tempo-
 „ris circumstantias prorsus necessaria:
 „a qua putandum est, eum recessurum
 „fuisse, si libertas sibi data esset rem di-
 „scutiendi cum Episcopis, aliisque do-
 „ctis Viris, qui nihil aliud, quam Chri-
 „stiani cultus puritatem, & Apostolicæ
 „Constitutionis observantiam ante ocu-
 „los haberent.

„At Permissiones illæ contra expres-
 „sam adeo Patriarchæ ipsius volunta-
 „tem evulgatæ; & quod mirum, Pekini
 „Episcopus per binas suas Pastorales
 „mandavit, sub pæna suspensionis ipso
 „facto incurrendæ, universis Diæcesis suæ
 „Missionariis, ut observarent, & observari
 „præciperent Constitutionem: *Ex illa*
 „die, juxta Permissiones, quas ipse con-
 „tendebat, ad ea potissimum referri,
 „quæ in præcitata Constitutione fuerant
 „solemniter interdicta. Præcepit insu-
 „per, ut Christifideles quater singulis
 „an-

Sæc. XVIII. „annis in diebus omnium celeberrimis
A. C. 1742. „distincte instruerentur, tum in iis,
 „quæ Constitutione Apostolica prohibe-
 „berentur, tum in iis, quæ a Patriar-
 „chæ Alexandrini Pastoralis permittun-
 „tur.

„Enimvero Clemens Papa XII. Pre-
 „decessor noster, tam audax Episcopus
 „Pekinensis factum æquo animo ferre
 „haud potens muneri suo maxime in-
 „teresse judicavit binas illas Episcopos
 „damnare, ac penitus reprobare Apo-
 „stolico Brevi, quod anno 1735. promul-
 „gavit, in quo sibi & S. Sedi reservavit
 „cultatem declarandi Sinensibus Chri-
 „stianis mentem suam, & ejusdem san-
 „ctæ Sedis sententiam in iis, aliisque,
 „quæ ad materiam hujusmodi spectan-
 „rent.

Hanc Clementis XII. Constitutionem
 habes ad verbum relata in tom. LXXV.
 Historiæ meæ pag. 91. postea ita pergit
 Benedictus XIV.

„Id vero, quod idem Pontifex Cle-
 „mens XII. sibi, ac sanctæ Sedi Chri-
 „stianis Sinensibus declarandum rele-
 „gavit, erat profecto materia Permissio-
 „num, de quibus certior jam factus fu-
 „erat, deque maxima inde secuta inter
 „Missionarios dissensione; cum alii con-
 „tenderent, Constitutionem: Ex illa
 „die: omnem vim suam amittere. si
 „Per-

„Permissiones illæ in praxi consistant; Sæc. XVIII.
 „alii vero factis palam ostenderent. Per A. C. 1742.
 „missionum colore se ad prædictæ Con-
 „stitutionis observantiam minime teneri,
 „juxta illa, quæ in ipsa Constitutione
 „præscribuntur. Itaque præfatus Præ-
 „decessor noster, quo christianæ Reli-
 „gionis puritatem, quæ in iis Regioni-
 „bus per exactam præmemoratæ Con-
 „stitutionis observantiam servanda erat,
 „assereret, & controversiis istiusmodi
 „finem aliquando imponeret, examini
 „perquam diligenti totum Permissionum
 „negotium commisit, ita. ut a Theo-
 „logis, tum etiam a sanctæ Romanæ
 „Ecclesiæ Cardinalibus sacræ Inquisi-
 „tioni præpositis mature serioque discu-
 „teretur. Antequam vero supremam
 „de illis sententiam pronuntiaret, ad
 „pleniorum facti notitiam obtinendam,
 „omnes & singulos, quotquot in Urbe
 „existerent, Sinarum Missionarios, tum
 „etiam complures juvenes, qui ex iis
 „Regionibus in Europam, educationis,
 „& christianæ rei addiscendæ causa,
 „venerant, ad examen super his, ser-
 „vato juris ordine, vocari jussit.

„Nos igitur Prædecessoris nostri ve-
 „stigiis insistentes, eodemque Religionis
 „zelo, quo ille, incensi, ut tanti mo-
 „menti opus, quod ipse morte præoc-
 „cideret, Hist. Eccles. Tom. LXXVII. O o „cu-

Sæc. XVIII. „cupatus absolvere minime potuit, ali
A. C. 1742. „quando tandem, Deo auxiliante per
 „ficeremus, Permissiones illas, & qui
 „dem singulas, coram Nobis summo
 „studio, ac diligentia examinari curavi
 „mus; neque laborem nostrum tantum
 „sed Cardinalium quoque & sacre le
 „quisitionis Consultorum doctrinam, &
 „consilium exquisivimus; ac tandem
 „satis aperte compertum habemus, et
 „dictas Permissiones nunquam a sancti
 „Sede probatas, Apostolicæ Clementi
 „Papæ XI. Constitutioni repugnare, et
 „que adversari, utpote quæ partim ce
 „rimonias, Ritusque Sinenses a præ
 „dicta Constitutione proscripserunt, conce
 „dant, partim regulis in ipsa traditis
 „ad vitandum superstitionis periculum
 „opponantur.

„Nolentes itaque, quemquam ad
 „Constitutionem ipsam summo christia
 „næ Religionis damno malitiose even
 „tendam, Permissionibus ejusmodi uti
 „definimus, ac declaramus, prædictas
 „permissiones ita esse habendas, ac summo
 „quam extitissent earumque praxim tan
 „quam superstitiosam omnino damna
 „mus & execramur. Itaque prædictas
 „hujus nostræ Constitutionis perpetua
 „valituræ vi revocamus, rescindimus,
 „abrogamus, atque omni vigore, &
 „effectu vacuas esse volumus omnes il
 „las

„las, & singulas Permissiones; easque Sæc. XVIII.
 „semper uti cassas, irritas, invalidas, A. C. 1742.
 „& nullius prorsus roboris, aut vigoris
 „habendas esse dicimus, ac pronun-
 „tiamus.“

„Præterea cum Clemens Papa XI. in
 „Constitutione: *Ex illa die*: apposuerit
 „hæc verba: *Per Præmissa nihilominus*
 „non vetari, quominus erga defunctos per-
 „agi possint alia, si quæ sint, quæ vere su-
 „perstitiosa non sint &c. Nos dicimus,
 „& declaramus ea verba: *Alia si quæ*
 „sint: intelligenda esse de usibus & ce-
 „remoniis diversis ab illis, quas idem
 „Pontifex Apostolica Constitutione jam
 „interdixerat, & quas Nos pariter ea-
 „dem auctoritate configimus, atque in-
 „terdicimus, ne antedictis Permissio-
 „bus, quas omnino damnatas volumus,
 „ullus in posterum locus pateat.

„Districte itaque prohibemus, ne
 „quis Archiepiscopus, aut Episcopus,
 „aut Vicarius, aut Delegatus Apostoli-
 „cus, aut Missionarius, tam sæcularis,
 „quam Regularis, cujuscumque Ordi-
 „nis, Congregationis, Instituti, etiam
 „Societatis Jesu, aliorumque, de qui-
 „bus expressa & individua mentio fieri
 „debeat, Permissionibus prædictis ullo
 „pacto uti valeat, sive publice, sive pri-
 „vatim, sive palam, sive clam; neque
 „au-

Sæc. XVIII. „audeat, vel præsumat Constitutionis
 A. C. 1742. „paulo ante citata verba aliter, ac Nos
 „supra declaravimus, alicui explicare,
 „interpretari.

„Quare ex prædictorum sanctæ Ro-
 „manæ Ecclesiæ Cardinalium confilio
 „motu quoque proprio, ac certa
 „sententia maturaque deliberatione, tu-
 „etiam de plenitudine Apostolicæ potestatis,
 „statu, Constitutionis præsentis tenore
 „& in virtute sanctæ obedientiæ præ-
 „cipimus, & expresse mandamus omni-
 „bus & singulis Archiepiscopis & Epi-
 „scopis in Sinarum Imperio, aliisque
 „Regnis, & Provinciis, sive finitimis,
 „sive adjacentibus, nunc existentibus,
 „aut olim pro tempore futuris, sub pæ-
 „nis suspensionis a Pontificalium exer-
 „citiis, & ab Ecclesiæ ingressu Inter-
 „dicti, eorum vero Officialibus, & Vi-
 „cariis in spiritualibus Generalibus, &
 „aliisque eorundem Locorum Ordinariis
 „Vicariis quoque, aut Delegatis Apo-
 „stolicis, qui Episcopi non sunt, tu-
 „etiam Provicariis, & insuper Mi-
 „nistris universis tam sæcularibus, quam
 „regularibus cujuscumque Ordinis, Con-
 „gregationis, Instituti, etiam Societatis
 „Jesu, sub pænis privationis quarum-
 „cunque, quibus gaudent, facultatum,
 „& suspensionis ab exercitio curæ
 „suarum.

„nimarum, tum etiam suspensionis a ^{Sæc. XVIII.}
 „Divinis ipso facto incurrendæ absque A. C. 1742.
 „alia declaratione, demum excommu-
 „nicationis latæ sententiæ, a qua non
 „possint nisi a Nobis, & a Romano Pon-
 „tifice pro tempore existente absolvi,
 „præterquam in articulo mortis consti-
 „tuti, addita quoad Regulares etiam vo-
 „cis activæ, & passivæ privationis pæ-
 „na, præcipimus, & districte manda-
 „mus, ut omnia & singula, quæ in hac
 „nostra Constitutione continentur, ex-
 „acte, integre, absolute, inviolabili-
 „ter, atque immobiliter non modo ipsi
 „observent, sed etiam omni conatu ac
 „studio ea ipsa observari curent a singu-
 „lis & universis, qui quoquo modo ad
 „eorum curam & regimen spectant; nec
 „colore, caussa, occasione, seu prætextu
 „aliquo, huic nostræ Constitutioni ulla
 „in parte contraire, aut adversari au-
 „deant, vel præsumant.“

„Præterea quoad Missionarios Re-
 „gulares cujuscumque Ordinis, Con-
 „gregationis, Instituti, ac Societatis
 „quoque Jesu, siquis eorum (quod Deus
 „avertat) exactam, integram, absolu-
 „tam, inviolabilem, strictamque obe-
 „dientiam denegaverit iis, quæ a No-
 „bis præsentis hujus Constitutionis te-
 „nore statuuntur, ac præcipiuntur; eo-
 „rum

Sæc. XVIII.
A. C. 1742

„rum Superioribus tam Provincialibus
„quam Generalibus in virtute sanctæ
„obediendiæ expresse mandamus, ut ho-
„mines hujusmodi contumaces, per-
„tos, ac refractarios a Missionibus ab-
„que ulla mora dimoveant, eosque
„Europam statim revocent, ac de
„notitiam Nobis exhibeant, ut reos
„gravitate criminis punire valeamus.
„Quodsi prædicti Superiores Provincie
„les, aut Generales huic nostro præ-
„pto minus obtemperaverint. aut in-
„desides fuerint, Nos contra ipsos quo-
„que procedere non recusabimus, ac
„que inter cetera mittendi aliquem ex
„ipsorum Ordine in earum Regnum
„Missiones privilegio, seu facultate, eos
„perpetuo privabimus.

„Postremo, ut hæc nostra Constitutio
„in suo robore semper integra, et
„firma maneat, volumus quoque, ut
„ad Formulam juramenti a Clemente
„Papa XI. in sua Constitutione præ-
„ptam nonnulla adjiciantur, quæ
„xime necessaria putavimus. Idcirco
„omnes qui præfatæ Constitutionis
„gore, sub pænis in ea contentis, ju-
„mentum præstare debent, in post-
„mum sequenti Formula utentur, scilicet:
„delicet: *Ego N. Missionarius ad Sin-*
vel ad Regnum N. vel ad Provinciam N.

a Sede Apostolica, vel a Superioribus Sæc. XVIII. A. C. 1742.
 meis, juxta facultates eis a Sede Aposto-
 lica concessas, missus, vel destinatus Præ-
 cepto, ac Mandato Apostolico super Ri-
 tibus, ac Ceremoniis Sinensibus in Con-
 stitutione Clementis Papæ XI. hac de re
 edita, qua præsentis juramenti formula
 præscripta est, contento, ac mihi per in-
 tegram ejusdem Constitutionis lecturam ap-
 prime noto, plene, ac fideliter parebo, &
 exacte, absolute, ac inviolabiliter observa-
 bo, & absque ulla tergiversatione adim-
 plebo, atque pro virili enitar, ut a Chri-
 stianis Sinensibus, quorum spiritualem di-
 rectionem quoquomodo me habere contige-
 rit, similis obedientia eidem præstetur.
 Ac insuper, quantum in me est, nunquam
 patiar, ut Ritus & Ceremoniæ Sinenses
 in literis Pastoralibus Patriarchæ Ale-
 xandrini Macai datis die 4. Novembris
 1721. permissæ, ac a sanctissimo Domino
 Nostro Benedicto PP. XIV. damnatæ, ab
 eisdem Christianis ad praxim deducantur.
 Si autem (quod Deus avertat) quoquo
 modo contravenerim, toties quoties id eve-
 nerit, pænis per prædictas Constitutiones
 impositis me subiectum agnosco, & declaro.
 Ita, tactis sacrosanctis Evangeliiis, promitto,
 voveo, & juro. Sic me Deus adjuvet, &
 hæc sancta Dei Evangelia.

Ego N. manu propria.

O o 4

l., Con-

Sæc. XVIII.

A. C. 1742.

„Confidimus igitur fore, ut Prin-
 „ceps Pastorum Jesus Christus laboribus
 „a Nobis, qui ejus vices in terris gerimus,
 „in hoc negotio diu impensis benedicat.
 „ut in amplissimis illis Regionibus
 „Evangelica lux clare nitideque
 „effulgeat, ac præpotenti manu sua
 „pia nostra consilia promoveat, ut
 „Regionum earundem Pastores intelligant
 „planeque sibi persuadeant obligatio-
 „nem, qua ipsi tenentur vocem nostram
 „audire & sequi. Confidimus quoque
 „Deo favente, ex eorum cordibus
 „animum illum metum sublaturum iri,
 „videlicet per exactam Pontificiorum
 „Decretorum observantiam infidelium
 „conversio retardetur. Nam hæc Di-
 „vina gratia sperari potissimum debet:
 „quæ quidem ab eorum ministerio lon-
 „ge non aberit, si Christianæ Religio-
 „nitatem impavide prædicaverint, ut
 „que ea puritate, quæ ipsis ab Apostolica
 „hac sancta Sede tradita est; pariter
 „quoque ad eam propugnandam sa-
 „guinem effundere, exemplo sanctorum
 „Apostolorum, aliorumque Christianæ
 „Fidei clarissimorum propugnatorum,
 „quorum sanguis tantum abfuit, ut
 „Evangelii cursum interciperet, aut re-
 „tardaret, ut potius Vineam Domini
 „fertilem magis, & fidelium animarum
 „copiosorem effecerit. Nos quidem

„pro viribus nostris Deum obsecrabi- Sæc. XVIII.
 „mus, ut invictam illis hanc animi fir- A. C. 1742.
 „mitatem, & Apostolici zeli robur con-
 „cedat. Verum ad eorum memoriam
 „deducimus, ut, quando ad sacras Mis-
 „siones destinantur, se tanquam veros
 „Jesu Christi discipulos cogitent. & ab
 „eodem se missos fuisse, non ad gaudia
 „temporalia, sed ad magna certamina,
 „non ad honores, sed ad despectiones,
 „non ad otium, sed ad labores, non ad
 „requiem, sed ad afferendum fructum
 „multum in patientia.

„Volumus autem ut earundem præ-
 „sentium transumptis, etiam impressis,
 „manu alicujus Notarii publici subscri-
 „ptis, & sigillo personæ in Dignitate
 „Ecclesiastica constitutæ munitis, ea-
 „dem fides prorsus adhibeatur, quæ
 „ipsis originalibus literis adhiberetur,
 „si forent exhibitæ, vel ostensæ.

„Nulli ergo hominum liceat hanc
 „paginam nostræ confirmationis, inno-
 „vationis, revocationis, rescissionis, ab-
 „olitionis, cassationis, annullationis,
 „damnationis, ac ordinationis infrin-
 „gere, vel ei ausu temerario contraire.
 „Si quis autem hoc attentare præsum-
 „pserit, indignationem Omnipotentis
 „Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apo-
 „stolorum ejus se noverit incursum.

Sæc. XVIII.

A. C. 1742

„Datum Romæ apud sanctam Ma-
riam Majorem, quinto Idus Julii, An-
no Incarnationis Dominicæ millesimo
„septingentesimo quadragesimo secun-
do, Pontificatus Nostri Anno II.

§. LIII.

*Nankimensis Episcopus in hujus Con-
stitutionis observantiam jurare
jussus.*

Obierat in Sinensium Imperio Ema-
nuel a Jesu Maria Nankimensis Duce-
cesis Episcopus; viduatæ huic Ecclesie
Benedictus XIV. Papa in Pastorem ob-
præclara ejus merita suffecit P. Franci-
scum de sancta Rosa Viterbiens; cui
tamen die tertia Decembris serio injur-
xit, ut de fideliter, integre & inviola-
biliter observandis Clementis XI. & Be-
nedicti XIV. Constitutionibus circa Si-
nenses Ritus editis, priusquam conse-
crationis munus susciperet, juramen-
tum præstet, illudque suo chirographo
ac sigillo munitum vel saltem authenti-
cum illius exemplum Romam ad sum-
mum Pontificem quantocius trans-
mittat. Hujus autem juramenti for-
mula erat hæc: *Ego Franciscus de san-
cta Rosa de Viterbio Electus de Namio,
præcepto, & mandato super Ritibus, &
ceremoniis Sinensibus in Constitutione præ-*